

Szüreti szíverősítő

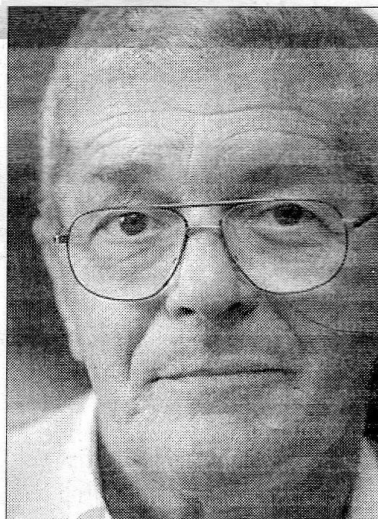
Kis boros Krúdy-hangoskönyv Mécs Károly előadásában

K O R O N G

■ KLEMENTISZ RÉKA

Szüreti víg hangok, sárga szőlődombok, lopakodó feketevarjú-csapatok. Eső. „A nagy szürke köpönyegek, amelyek a fázékony föld felett lebegnek, mindjárt megmozdulnak, és egészen ráborulnak a világra.” Ősz ante portas. Néhány hete várakozik, most meg ebben a hirtelen nyári szezonvégeben, a szüreti nekifeszülés, sepregetés küszöbén szinte kéredezkedik a lejátszóba az Asszony, aki szőlőfürt lett, szíverősítőnek. A taposólány, Az úriember, akinek szőlővirágszaga volt, Az üveglopó, a Szépvadászné tabáni kocsmái és a többiek. Irodalmi ampullák életigenlőknek, kis boros Krúdy-összes *Mécs Károly* hangján – hol érces eréllyel, máskor lágyan, álomszerűen.

Míg Az élet álom (1931) címmel hitelből szinte utolsó szusszal megjelentetett Krúdy-elbeszéléskötet „étkezönovellákat” fűz egymásba, egy nemrég összeállított könyv, és ez a nyáron azonos címmel kiadott közel négyórás hanganyag kizárólag a bor körül forgó Krúdy-novellákat szedte egy csokorba –, jótékonysági céllal. A hangoskönyv elkészítésében olyan emberek vettek részt, akik legalább annyira szeretik Ábrahámhegyet, mint a bort, az irodalmat. A kiadvány bevétele egy

Mécs Károly

Ábrahámhegyen épülő temetőkápolna javára gyűlik egy szép kezdeményezés részeként; környező önkormányzatok, hívók, civil szervezetek és magánemberek fogtak össze, hogy a kis templom megépülhessen.

A szerző, a téma, a név önmagáért beszél, nem kell egyiknek sem külön cégér. Inkább csak a mindenki ott szunnyadó igényt kell megcsiklandozni, hogy ne legyen rest a váltókat szép, míves mozdulatokkal lassúbb menetre kapcsolni. Hogy vegye a percet, az órát, amikor megáll, és például Krúdy sűrűn hímzett mondataival megtisztítja magát a nyári portól. Akár a kései „gasztronovellákban” s tulajdonképp úgy általában Krúdy

írásaiban, a boros prózában sem a cselekmény a lényeg. A fontos történések nem a mérhető idő szűk keretei között mennek végbe. A főszereplő a táj, a lombokból kiénekelhető líra, a hangulatokból fércelt zene s a sejtelmességből kibontakozó bölcselet. Tömény impresszionizmus.

Hallgatja az ember a ráérősen hömpölygő írásokat, és elfogja a vágyakozás egy valójában persze sohasem létezett aranykor iránt. Azokat az időket vágyja, amikor az emberek nem keserves szervezések árán kiszorított lopott percekben tehették, hogy jelen vannak a saját életükben. Napokat, amikor gondtalanul megteheti, hogy akár egy óbudai vendéglő kockás abroszán könyökölve Krúdy, kósza gondolatokat szüreteljen, s rendezgessen sorba. Mára irodalma van a fejlődés (fokozás) kényszerébe belegabalyodott homo informaticus, azaz a mai ember időzavarának, az okoknak. Nem árt, ha néha-néha legalább egy novella az eszébe juttatja; kár a rohanásért. Ezredszer is *Hamvas* idézve. Isten és a bor – végül is ketten maradnak.

(*Asszony, aki szőlőfürt lett; Krúdy Gyula minden írása a borról – hangoskönyv. Előadja: Mécs Károly. Kiadja a Z-eLeM Soft Bt. Forgalmazza az Ábrahámhegy Kulturális Örökségének Megőrzéséért Alapítvány, 2010.*)